

Veľký kajúci kánon svätého Andreja Krétskeho

6. hlas

Preklad do slovenského jazyka z cirkevnoslovanských prameňov s prihliadnutím na grécky originál,
s rešpektom k poetickej štruktúre.

+++++

Vo štvrtok piateho týždňa Veľkého pôstu.

Začiatok pôstnej utierne.

Kráľu nebeský, Trojsväté, Otče náš, Pane zmiluj sa 12x, Sláva i teraz, Poďte, pokloňme sa,

*žalmy 19 a 20, * obvyklé tropáre, ekténia.*

Šesťžalmie, Veľká ekténia, Aleluja, Trojičné piesne hlasu ako obvykle.

Nasleduje Kathisma 8., Sedálny z oktoichu,

čítame Život prepodobnej Márie Egypťskej (ak nie tu, tak po 6. piesni kánonu),

žalm 50, (ekténia Spas Bože svoj ľud: nie je) .

Veľký kajúci kánon Andreja Krétskeho.

Po každom tropári robíme 3 poklony až po zem.

PIESEŇ 1

Irmos

Pomocník a Zástanca,
stal sa mojou záchranou.
On je môj Boh, budem ho oslavovať,
Boh môjho otca,
budem ho vyvyšovať, lebo sa veľmi preslávil. **2x**

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Odkiaľ začnem oplakávať
skutky svojho úbohého života?
Akýže položíš základ, Kriste,
pre terajšie trúchlenie?
Ale ty mi daruj, ako milosrdný, odpustenie hriechov.

Kráčaj, úbohá duša,
so svojím telom k Tvorcovi všetkého.
Vyznaj sa a zotrvaj ďaleko
od predošlej nerozumnosti;
Prinášaj Bohu v pokání slzy.

Prvostvoreného Adama
prečin som prekonal.
Ocitol som sa nahý bez Boha,
bez večného
kráľovstva a radosti; pre moje hriechy.

Beda mi, úbohá duša!
Prečo si napodobnila prvú Evu?
Okúsila si zlo a trpko si sa zranila,
siahla si na strom
a trúfalo ochutnala nerozumný pokrm.

Miesto skutočnej Evy
povstala vo mne Eva pomyselná,
telesné pokušenie z vášne;
sľubuje pôžitok,
no stále ochutnáva z horkého nápoja.

Právom bol Adam
vyhnaný z raja, lebo nezachoval
jediný tvoj príkaz, Spasiteľ.
Čo potom čaká mňa,
keď stále odmietam tvoje slová života?

Prešiel som si Kainovou
úkladnou vraždou:
Prebudil som telesnosť a stal som sa vrahom
svedomia duše;
tomu som ubližoval svojimi zlými skutkami.

Ježišu, Ábelovu
spravodlivosť som nenapodobnil.
Dar tebe príjemný nikdy som nepriniesol,
ani Bohom určené skutky,
ani čistú obeť, ani bezúhonný život.

Ako Kain, tak aj my,
úbohá duša, Tvorcovi všetkého
nečisté skutky, poškrvnenú obeť
a neužitočný život
vedno sme priniesli, a preto sme boli odsúdení.

Hlinu si ako Hrnčiar
oživil a vložil do mojej podstaty,
mäso a kosti, dych a život.
Ale, Tvorca môj,
Vykupiteľ a Sudca, prijmi ma, kajúceho.

Vyznávam ti, Spasiteľ,
hriechy, ktoré som vykonal;
mojej duše a môjho tela
rany, ktoré mi zvnútra
smrtiace pokušenia zločinne spôsobili.

Hoci som zhrešil, Spasiteľ,
viem, že miluješ človeka.
Súcitne ho vychovávaš a vrúcne sa zmilúvaš.
Keď vidíš jeho slzy,
bežíš v ústrety ako otec a voláš márnotravného.

Ležím, Spasiteľ,
pred tvojimi bránami, aspoň v starobe,
neodvrhni ma naprázdno do podsvetia,
ale ešte pred koncom
daruj mi, ako Milujúci človeka, odpustenie hriechov.

Vydaný do rúk zbojníkov –
to som ja, v *zajatí* svojich pokušení.
Celý som od nich teraz dobitý,
som plný rán;
ale ty sám sa ma zastaň, Kriste Spasiteľu, a uzdrav ma.

Kňaz ma zďaleka videl
a obišiel, rovnako aj levita:
Uzrel *ma* nahého v nešťastí, a odvrátil zrak.
Ale ty, ktorý si z Márie
zažiaril Ježišu, zastaň sa a zľutuj sa nado mnou.

Baránok Boží,
ty snímaš hriechy všetkých,
sním zo mňa ťažké bremeno,
ťažobu hriechov;
A ako milosrdný mi daruj slzy skrúšenosti.

Je čas pokánia,
prichádzam k tebe, svojmu Stvoriteľovi,
sním zo mňa ťažké bremeno,
ťažobu hriechov.
A ako milosrdný mi daruj slzy skrúšenosti.

Neštit' sa ma, Spasiteľ,
neodháňaj ma od svojej tváre.
Sním zo mňa ťažké bremeno,
ťažobu hriechov.
A ako milosrdný mi daruj odpustenie hriechov.

Moje dobrovoľné hriechy,
i tie nedobrovoľné, Spasiteľu,
zjavné i tajné; vedomé
a všetky nevedomé;
odpuš' ako Boh, očisť ma a zachráň.

Od mladosti, Kriste,
prestupoval som tvoje prikázania.
Ovládnutý vášňami nedbanlivo v pohodlí
premárnil som život.
Preto ti volám, Spasiteľu: aspoň na poslednú chvíľu ma zachráň.

Svoje bohatstvo, Spasiteľ,
márnotratne som premrhal;
som ako púš' bez ovocia zbožnosti,
a hladný volám:
Otče zľutovania, pod' mi v ústrety a zľutuj sa.
Padám pred tebou, Ježišu,
zhrešil som proti tebe, očisť ma.
Sním zo mňa ťažké bremeno,
ťažobu hriechov.
A ako milosrdný Boh, prijmi ma, kajúceho.

Nevolaj ma na súd,
nepredkladaj tam moje skutky.
Ty skúmaš slová a naprávaš myšlienky,
vo svojom zľutovaní
prehliadni moje hanebnosti a zachráň ma, Všemocný.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Daruj mi žiarivú *milosť*
zhora, z Božej prozreteľnosti;
milosť uniknúť zatemneniu vášňami,
a horlivo ospevovať
povzbudivý príbeh tvojho života, Mária.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Priklonila si sa ku Kristovým
božským zákonom, pristúpila si k nemu;
zanechala si neodolateľnú náklonnosť
k pôžitkom a zbožne
každej cnosti postupne si sa učila.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Svojimi modlitbami, Andrej,
oslobod' nás od hanebných vášní.
S vierou a láskou ťa ospevujeme, slávny,
a prosíme ťa teraz,
daj nám účasť na Kristovom kráľovstve.

Sláva.

Nadprirodzená Trojica,
ako Jednej sa ti klaniame.
Sním zo mňa ťažké bremeno,
ťažobu hriechov,
a ako milosrdná mi daruj slzy dojatia.

I teraz.

Bohorodička, nádej
a záštitá tých, čo ťa ospevujú.
Sním zo mňa ťažké bremeno,
ťažobu hriechov,
a ako čistá Vládkyňa, prijmi ma, kajúceho.

Katavasia = irmos Pomocník a Zástanca ...

PIESEŇ 2 a

Irmos

Pozorne vnímaj, nebo, ja prehovorím:
budem ospevovať Krista,
ktorý z Panny v tele prišiel k nám. 2x

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Pozorne vnímaj, nebo, ja prehovorím;
zem, počuj hlas,
ktorý sa kajú pred Bohom a ospevuje ho.

Všímni si ma, Bože, môj Spasiteľ,
svojím láskavým okom,
a prijmi moje vrúcne vyznanie.

Zhrešil som viac než všetci ľudia,
ja sám som zhrešil proti tebe,
ale zľutuj sa ako Boh, Spasiteľ, nad mojím dielom.

Búrka hrôz ma obklopuje,
milosrdný Pane;
ale ako k Petrovi, aj ku mne vystri ruku.

Slzy smilnice, Milosrdný,
predkladám aj ja;
očisť ma, Spasiteľu svojím milosrdenstvom.

Zatemnil som duševnú krásu
pôžitkami vášní,
celú myseľ som úplne premenil na prach.

Zodral som si teraz svoj prvotný odev,
ktorý mi utkal
Tvorca na počiatku, a odvtedy ležím nahý.

Obliekol som si roztrhané rúcho,
ktoré mi utkal
Had *svojou* radou, a hanbím sa.

Vzhliadol som na nádheru Záhrady
a moja myseľ sa dala oklamať.
Odvtedy ležím nahý a hanbím sa.

Nakladali na môj chrbát všetci
vládcovia vášní,
rozmnožovali vo mne svoje bezprávie.
Stratil som prvostvorenú krásu

a svoju dôstojnosť;
teraz ležím nahý a hanbím sa.

Aj mne hriech ušil
kožený odev,
a zvliekol mi pôvodné, Bohom utkané šaty.

Pokrytý som odevom hanby
ako figovým lístím,
na usvedčenie mojich nespútaných vášní.

Odel som si potupné rúcho,
hanebne zakrvavené
počas života vášní a pôžitkov.

Poškvnil som rúcho svojho tela,
pošpinil som,
to, čo je na obraz, Spasiteľ, i na podobu.

Upadol som do trápenia vášní,
do hmotného rozkladu,
a nepriateľ ma odvtedy až doteraz potupuje.

Lásku k veciam, život pre majetok,
to som v nezdržanlivosti, Spasiteľ,
uprednostnil a teraz si nesiem ťažké bremeno.

Skrášlil som vzhľad tela
rozmanitými závojmí
necudných pokušení; a tým sa odsudzujem.

Vonkajšie usilovné skrášľovanie
bolo mi jedinou starosťou,
prehliadal som prítomnú vnútornú svätýňu na Boží obraz.

Dal som tvár ohavnostiam svojich vášní;
náklonnosťou k pôžitkom
zničil som krásu svojej mysle.

Pochoval som krásu prvotného obrazu
svojimi vášňami, Spasiteľ.
Ty ako kedysi drachmu, hľadaj ju a nájdi.

Zhrešil som; ako smilnica ťa volám,
ja sám som proti tebe zhrešil.
Prijmí ako myro, Spasiteľ, aj moje slzy.

Pošmykol som sa na smilstve ako Dávid,
a poškvrmil som sa.
Ale obmy aj mňa, Spasiteľ, *mojimi* slzami.

Očisť, ako mýtnik ťa volám:
Spasiteľ, očisť ma,
lebo nik z potomkov Adama nezahrešil proti tebe viac ako ja.

Nemám slzy, nemám pokánie,
a ani ľútosť.
Ty sám mi ich, Spasiteľ, daruj ako Boh.

Svoju bránu nezavri predo mnou v ten deň,
Pane, Pane,
ale otvor mi ju, keď sa ti kajám.

Miluješ človeka a chceš, aby všetci boli spasení,
ty ma zavolaj
a prijmi ma, ako Dobrotivý, keď sa kajám.

Počuj vzdychanie mojej duše
a z mojich očí
prijmi kvapky *sľz*, Spasiteľ, a zachráň ma.

Prípev: *Presvätá Bohorodička, zachráň nás!*

Prečistá Bohorodička Panna,
jediná všeospevovaná,
horlivo sa modli, aby sme boli zachránení.

PIESEŇ 2 b

Irmos

Hľad'te, hľad'te, ja som Boh.
Zoslal som mannu ako dážď a vodu z kameňa
nechal som kedysi vytrysknúť na púšti pre svoj ľud;
jedinou pravickou a svojou mocou.

Prípev: Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.

Hľad'te, hľad'te, ja som Boh.
Počúvaj, duša moja, Pána, ktorý volá,
a vzdial' sa od predošlých hriechov;
boj sa ho ako neúplatného, ako Sudcu a Boha.

Kohože si napodobnila, mnohohriešna duša?
Iba prvotného Kaina a povestného Lamecha,
keď si kameňovala telo zlými skutkami;
a zabila si rozum nerozumnými žiadosťami.

Prešla si si, duša, všetkým, čo bolo pred Zákonom,
ale nenapodobnila si Seta, nenasledovala si Enosa,
ani Henocha a jeho vzatie *Bohom*, a ani Noeho;
ostávaš ochudobnená o životy spravodlivých.

Ty sama si spustila vodopády hnevu
svojho Boha, duša moja, a zatopila si ako zem
celé svoje telo, i svoje skutky a život;
ostala si mimo zachraňujúcej archy.

"Zabil som muža, ktorý ma zranil" – *tak* hovoril –
"i mládenca, ktorý ma udrel", *tak* Lámech volal s plačom.
A ty sa nechveješ, keď si pošpinila telo,
duša moja, a myseľ poškvrnila?!

Prečo som súperil s Lámechom, dávnym vrahom?
Dušu ako muža, rozum ako mládenca;
ako svojho brata telo som zabil;
ako vrah Kain, pre náklonnosť k pôžitkom.

Zaumienila si si, ó duša, postaviť vežu,
a svojimi žiadosťami založiť pevnosť.
Ešteže Tvorca zadržal tvoje zámery
a zboril k zemi tvoje chytráctva.

Som dobitý, som zranený, hľa, nepriateľské strely!
Tie mi zranili dušu a telo.
Hľa, *moje* rany, vtedy, zatemnenie zraku,
volajú pod údermi mojich svojvoľných vášní.

Pán kedysi ako dážď zoslal „oheň od Pána“,
a spálil prerastenú nepravosť Sodomčanov.
Aj ty si zažala oheň gehenský,
v ktorom máš byť, duša, kruto spálená.

Spoznajte a hľadte, že ja som Boh,
skúmam srdcia a skúšam myšlienky,
odhaľujem skutky a spaľujem hriechy;
hájim právo siroty, poníženého a chudobného.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Dvíhala si svoje ruky k milosrdnému Bohu,
Mária, ponorená v priepasti zla.
On, tak ako k Petrovi, ľudomilne vystrel *aj* k tebe
svoju ochrannú ruku; nadovšetko sa usiloval o tvoj návrat.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

So všetkou horlivosťou a láskou si bežala ku Kristovi,
pôvodnú hriešnu cestu si zavrhla.
Sýtla si sa v neprístupných pustatinách
a v čistote si plnila jeho božské prikázania.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Hľadme, hľadme, duša, na ľudomilnosť
Boha a Vládca. / Preto skôr, než príde koniec,
padnime pred ním a volajme v slzách:
Na príhovor Andreja, Spasiteľ, zmiluj sa nad nami.

Sláva.

Bezpočiatočná, nestvorená Trojica, nedeliteľné Jedno!
Kajám sa, prijmi ma, zhrešil som, zachráň *ma*.
Som tvoje dielo, neprehliadni *ma*, ale ušetri
a vyslobod' ma z ohňa odsúdenia.

I teraz.

Prečistá Vládkyňa, Bohorodička, nádej
k tebe sa utiekajúcich, prístav búrkou zmietaných.
Milosrdný, Tvorca, tvoj Syn,
nech je milosrdný aj voči mne; pre tvoje modlitby.

Katavasia = Irmos 2b Hľadte, hľadte, ja som Boh ...

PIESEŇ 3 a

Irmos

Na nehybnom kameni
svojich prikázaní, Kriste,
upevni moje zmýšľanie. **2x**

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

„Oheň od Pána“ kedysi
Pán zoslal ako dážd',
a sodomskú zem *tak* vtedy dávno spálil.

Na vrchu sa zachráň, duša,
ako tamten Lót,
hľadaj útočisko v Segore.

Utekaj, duša, pred vznietením,
utekaj pred Sodomským požiarom,
utekaj pred spálením božským plameňom.

Vyznávam sa ti, Spasiteľ,
nadmieru som zhrešil pred tebou;
ale prepáč a odpusť mi ako súcitný.

Ja sám som proti tebe zhrešil,
zhrešil som viac ako všetci,
Kriste, Spasiteľu, neprehliadni ma.

Ty si Dobrý Pastier,
hľadaj ma ako baránka,
ako zablúdeného, neprehliadni ma.

Ty si potešenie, Ježišu,
ty si môj Tvorca,
v tebe, Spasiteľ, budem ospravedlnený.

Prípev: *Presvätá Trojica, Bože náš, zmiluj sa nad nami.*

Ó, Trojica, Jeden, Bože!
Zachráň nás od klamu,
pokušení a nástrah.

Prípev: *Presvätá Bohorodička, zachráň nás!*

Raduj sa, Lono, ktoré prijalo Boha,
raduj sa, Pánov prestol,
raduj sa, Matka nášho Života.

PIESEŇ 3 b

Irmos

Upevni Pane na kameni svojich prikázaní
moje rozochvené srdce; lebo ty jediný si Svätý a Pán.

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Našiel som prameň života – teba, Premožiteľ a smrti,
a zo srdca ťa volám, na poslednú chvíľu: zhrešil som, očisť ma a zachráň.

Z čias Noeho, Spasiteľ, iba rozpustilých ľudí som napodobnil,
a tým som získal aj ich odsúdenie vo vodách potopy.

Zhrešil som, Pane, zhrešil som pred tebou, očisť ma.
Lebo niet tak hriešneho medzi ľuďmi, koho by som hriechmi neprekonal.

Dávneho Chama, otcovraha, napodobnila si, duša.
Nezakryla si hanbu blížneho, neustúpila si s odvráteným zrakom.

Semovo požehnanie nezdedila si, úbohá duša,
ani rozsiahly majetok ako Jafet nevlastníš v zemi odpustenia.

Vyjdí zo zeme Haran – z hriechu, duša moja,
choď do zeme, kde pramení neporušenosť večného života, a ktorú zdedil Abrahám.

Počula si o Abrahámovi, duša moja, ako kedysi zanechal
zem svojich otcov a stal sa prisťahovalcom; jeho voľbu napodobni.

Pri Mamreho dube patriarcha anjelov
pohostil a tak získal v starobe predchut' prísľubu.

Novú obeť Izákaspoznala si, úbohá duša moja,
tajomný celopal Pánovi; napodobni jeho voľbu.

Počula si o Izmaelovi, že bol vyhnaný ako dieťa otrokyne;
vytriezvi, duša moja, a hľad', nech neskončíš rovnako, pre svoju chĺpnosť.

Dávnu Agarú Egypt'anku napodobnila si, duša.
Zvolila si si otroctvo a porodila si nového Izmaela – samol'úbosť.

Jakubov rebrík spoznala si, duša moja, siahajúci
od zeme po nebo. Prečo si ho nevyužila na pevný vzostup v zbožnosti?

Božieho kňaza, osamoteného kráľa,
obraz Kristovho života vo svete, medzi ľuďmi napodobňuj.

Nestaň sa soľným stĺpom, duša, neobracaj sa späť!
Nech ťa odstraší príklad Sodomy! Zachráň sa hore v Segore.

Ako Lót pred požiarom, ujdí, duša moja, pred hriechom!
Ujdi od Sodomy a Gomory, ujdí pred plameňom každej nerozumnej túžby.

Zmiluj sa, Pane, volám k tebe: zmiluj sa nado mnou,
keď prídeš so svojimi anjelmi dať odplatu každému podľa jeho skutkov.

Neodmietni, Vládca, prosby tých, čo ťa ospevujú.
Zľutuj sa, Milujúci človeka, a prosiacim s vierou daruj odpustenie .

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Obklopila ma búrka a vlnobitie hriechov, matka;
Ty sama ma teraz zachráň a zaved' do prístavu božského pokánia.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Prosebnú modlitbu prines aj teraz, Prepodobná,
svojím príhovorom k súcitnej Bohorodičke; a otvor mi svoju bránu k Bohu.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Svojimi modlitbami daruj aj mne odpustenie vín,
ó, Andrej, predsedajúci Kréte, veď ty si pokánia najlepší znalec.

Sláva.

Jedna, jednoduchá, nestvorená, bezpočiatočná prirodzenosť,
v Trojici hypostáz ospevovaná. Zachráň nás, ktorí sa s vierou klaniame tvojej moci.

I teraz.

Z Otca bez času, Syna v čase, Božia Rodička,
bez účasti muža si porodila, dojčila – a, aký nezvyčajný zázrak!, Pannou si zostala.

Katavasia = Irmos 3b Upevni Pane ...

SEDALEN

Hlas 8. *podoben:* Voskrésł jesí iz mértvych (*nedel'ný oktoich, 1. sedalen*)

Pochodne Božej žiary, Spasiteľ'ovi apoštoli,
svieťte nám v temnote života;
Nech teraz príkladne kráčame ako vo dne,
a vo svetle zdržanlivosti unikáme pred nočnými vášňami,
aby sme v radosti uzreli svetlé Kristove strasti.

podoben: Povel'ínnoje tájno (kondak Bohorodičke)

Sláva.

Bohom vybraná dvanástka apoštolov,
prines teraz prosbu Kristovi,
aby prešli bojiskom pôstu všetci //
 v skrúšení konajúci modlitby
 a horlivo získavajúci čnosti.
Nech takto napredujeme
k videniu slávneho vzkriesenia Krista Boha,
a vzdáme mu slávu a chválu.

Rovnaký podoben.

I teraz:

Neopísateľného Boha, Syna a Slovo,
ktorý sa nad ľudské chápanie z teba narodil,
pros, Bohorodička, spolu s apoštolmi, //
 aby daroval svetu v čistote pokoj,
 a nám odpustil hriechy,
skôr než príde koniec;
aby svojich služobníkov urobil hodnými nebeského kráľovstva,
pre svoju bezhraničnú dobrotu.

T4 a

Trojpieseň - Triodion (bez poklón)

Irmos (Povýšenie sv. Kríža, 14.9.)

Počul som, Pane, tajomstvo tvojej prozreteľnosti;
spoznal som tvoje diela a oslávil som tvoje božstvo.

Prípev: *Svätí apoštoli, proste Boha za nás.*

Zdržanlivo žili osvietení Kristovi apoštoli,
teraz nám čas zdržanlivosti stišujú božským príhovorom.

Dvanásťstrunná lýra zanôtila spásonosnú pieseň;
božský chór učeníkov umlčal nápevy zloby.

Dažd'om Ducha napojili ste všetko pod slnkom,
zahnali ste, preblážení, súš mnohobožstva.

Prípev: *Presvätá Bohorodička, zachráň nás!*

Bol som ponížený, zachráň ma, vysoko som o sebe zmýšľal;
ved' ty si porodila toho, ktorý povýšil poníženú prirodzenosť, prečistá Panna.

T4 b

Irmos (obsoletum, cf. E.g.II / 264v)

Pane, počul som tvoje tajomstvo a preľakol som sa,
spoznal som tvoje diela a oslávil som tvoju moc, Vládca.

Prípev: *Svätí apoštoli, proste Boha za nás.*

Prečestný zbor apoštolov, chválime ťa;
modli sa a pros Tvorcu všetkých, aby sa zamiloval nad nami.

Stali ste sa roľníkmi, apoštoli Krista, a celý svet
obrábate Božím slovom; prinášajte Mu ovocie v každom čase.

Stali ste sa vinohradom, ktorý si Kristus vskutku zamiloval,
lebo prameň duchovného vína otvorili ste svetu, apoštoli.

Sláva:

Najvyššia, jednej podoby, najmocnejšia, Trojica svätá,
Otec, Slovo a Duch Svätý; Boh, Svetlo a Život, chráň svoje stádo.

I teraz:

Raduj sa, ohnivý prestol, / raduj sa, svietnik nosiaci Sviecu,
raduj sa, vrch posvätenia, / archa života, sieň nadovšetko svätá.

Ďalej už s poklonami →

PIESEŇ 4

Irmos

Prorok počul
o tvojom príchode a preľakol sa;
že sa chceš narodiť z Panny
a zjaviť sa ľuďom, a vravel:
Počul som zvesť o tebe a preľakol som sa.
Sláva tvojej moci. 2x

Prípev: Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.

Neprehliadaj svoje diela,
neopúšťaj svoje stvorenie, spravodlivý Sudca.
Hoci ja sám som ľudsky zhrešil
viac ako všetci ľudia, Milujúci človeka,
ty ako Pán všetkých, máš moc
odpúšťať hriechy.

Blíži sa koniec, duša,
blíži sa a ty nedbáš, ani sa nepripravuješ.
Čas sa kráti, vstaň,
Sudca sa blíži k dverám.
Ako sen, ako kvet, tak sa čas života míňa –
prečo sa nadarmo rozptyľujeme?

Vzpriam sa, duša moja,
a svoje skutky, ktoré si konala, posudzuj;
postav ich pred svoju tvár
a vyroň kvapky slz.
Statočne priznaj skutky a myšlienky
Kristovi – a získaj ospravedlnenie.

V živote niet
hriechu, ani skutku, ani zla,
ktorými by som ja, Spasiteľ, nezhrešil,
rozumom, slovom či rozhodnutím.
Návrhom, súhlasom aj skutkom som zhrešil,
ako dosiaľ nik iný.

Preto ma potrestalo,
preto ma odsúdilo, mňa úbohého,
moje svedomie,
najneoblomnejšie na svete.
Sudca môj, vyslobodil si ma, poznáš ma, ušetri, vyslobod'
a zachráň svojho služobníka.

Rebrík, ktorý kedysi uzrel
najväčší z patriarchov, duša moja, ukazuje
vzostup konania
a výstup poznania.
Ak teda chceš skutkami, v poznaní a nazeraní
odteraz žiť, nechaj sa obnoviť.

Denný pot
v núdzi znášal patriarcha.
Mráz noci znášal,
denne nahrádzal stratené.
Pásol, namáhal sa a pracoval, aby obe
svoje ženy získal.

Dve ženy, to pochop
ako konanie a poznanie v *duchovnom* nazeraní.
Liu – mnohodetnú, ako konanie,
a Ráchel – námahou obťažujú, ako poznanie.
Veď bez námahy sa ani konanie ani nazeranie,
duša, nenapravia.

Bdej, duša moja!
Vynikni ako najväčší z patriarchov,
aby si získala konanie s poznaním,
aby si sa stala umom vidiacim Boha.
Tak v nazeraní dosiahneš nezachádzajúci oblak
a staneš sa úspešným kupcom.

Dvanásť patriarchov
najväčší z patriarchov splodil.
Tajomne ti tým postavil rebrík,
aby si skutkami stúpala *nahor*, duša moja.
Deti ako stupne, priečky ako výstup,
všemúdro ustanovil.

Znenávideného Ezaua
nasledovala si, duša, prenechala si tomu, čo ťa udrel päťou,
prvenstvo dávnej krásy
a prišla si o otcovské požehnanie.
Dvakrát si sa pošmykla, úbohá, v konaní aj poznaní.
Preto sa teraz kajaj!

Ezaua nazvali Edom,
pre jeho krajnú náruživosť voči ženám.
Stále roznecovaný nezdržanlivosťou
a poškvŕňovaný pôžitkami,
dostal meno Edom, čo znamená rozpálenie
duše milujúcej hriech.

O Jóbovi na hnojisku
počula si, duša moja, že bol ospravedlnený.
Jeho statočnosti si sa nevyrovnala,
nemala si pevné odhodlanie
vo všetkom, čo si spoznala, videla a okúsila;
prejavila si sa ako netrepeživá.

Kedysi bol na tróne,
teraz je na hnojisku pokrytý vredmi.
Mnohodetný a slávny
zrazu je bez detí a bez domova.
Palác na hnojisko a perly
na rany sa zmenili.

Kráľovskou dôstojnosťou,
diadémom a purpúrom odetý;
mnohomajetný človek, spravodlivý,
prekypujúci bohatstvom a stádami.
Náhle bohatstvo, slávu a kráľovstvo
stratil a schudobnel.

Hoci bol spravodlivý,
bezúhonný nad všetkých, neunikol
pred úkladmi Ištivého a jeho sieťami.
A ty, úbohá duša, milujúca hriech,
čo urobíš, ak sa čosi nečakané
stane a teba zasiahne?

Telo sa mi poškrnilo,
duch sa zašpinil, celý som pokrytý vredmi.
Ale ty ako lekár, Kriste, oboje
uzdrav mojím pokáním.
Umy, očisť a vyper, učiň ich Spasiteľ
čistejšími než sneh.

Svoje telo a krv,
Ukrižovaný, dal si za všetkých, Slovo.
Telo, aby si ma obnovil,
krv, aby si ma obmyl.
Ducha si odovzdal, aby si ma priviedol,
Kriste, k svojmu Otcovi.

Uskutočnil si spásu
uprostred zeme, Milosrdný, aby sme sa zachránili.
Dobrovoľne si sa dal rozpäť na kríži,
otvoril sa zavretý raj.
Horné i dolné tvorstvo, i všetky národy,
zachránené sa ti klaňajú.

Nech sa mi stane kúpeľom
krv z tvojho boku, a tiež nápojom.
Z neho pramení voda odpustenia,
aby som bol dvojako očistený –
pomazaním aj pitím. / Lebo pomazanie i nápoj, Slovo,
sú tvoje životodarné slová.

Prišiel som o sieň,
prišiel som aj o svadbu spolu s hostinou.
Lampa zhasla bez oleja,
sieň zamkli, kým som spal.
Večeru zjedli, a mňa, s nohami a rukami
v putách vyhodili von.

Cirkev čašu
získala – tvoj životodarný bok.
Z neho nám pramení dvojaký
prúd odpustenia a poznania.
Ako obraz starého a nového, spolu obidvoch
zákonov, Spasiteľ náš.

Čas môjho života
krátky je, naplnený bolesťou a zlobou.
Ale prijmi ma v pokání
a pozvi ma k poznaniu,
aby som sa nestal ziskom ani pokrmom nepriateľa;
ty sám, Spasiteľ, zľutuj sa nado mnou.

Teraz sa vystatujem,
krutý som v srdci, bezdôvodne a márne.
Neodsúď ma spolu s farizejom,
ale daj mi skôr pokoru mýtnika,
jediný Milosrdný, spravodlivý Sudca,
a pripočítaj ma k nemu.

Zhrešil som a potupil som
nádobu svojho tela; viem to, Milosrdný.
Ale prijmi ma v pokání
a pozvi ma k poznaniu,
aby som sa nestal ziskom ani pokrmom nepriateľa;
ty sám, Spasiteľ, zľutuj sa nado mnou.

Stal som sa sám sebe modlou,
vášňami som svojej duši škodil.
Ale prijmi ma v pokání
a pozvi ma k poznaniu,
aby som sa nestal ziskom ani pokrmom nepriateľa;
ty sám, Spasiteľ, zľutuj sa nado mnou.

Nepočúval som tvoj hlas,

neposlúchal som tvoje Písmo, Zákonodarca.
Ale prijmi ma v pokání
a pozvi ma k poznaniu,
aby som sa nestal ziskom ani pokrmom nepriateľ'a;
ty sám, Spasiteľ, zľutuj sa nado mnou.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Netelesné bytosti
v tele si prekonala, Prepodobná, a prijala si
skutočne veľkú milosť pred Bohom;
zastávaj sa tých, čo si ťa verne ctia.
Preto ťa prosíme, zo všetkých nástrah
svojimi modlitbami nás vyslobod'.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Zostúpila si do hlbín
veľkých neprístojností, ale neudržali ťa.
Rozbehla si sa s najlepším zámerom,
obdivuhodne, k najvyššej
cnosti zjavných skutkov. / Anjelský stav,
Mária, si prekvapila.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Andrej, chvála Otcov,
neprestávaj prosit' vo svojich modlitbách,
stojac pred Božskou Trojicou,
nech nás zbaví múk,
nás, ktorí k tebe s láskou ako božskému zástancovi voláme,
ozdoba Kréty.

Sláva:

Nedeliteľný v prirodzenosti,
nezliaty v osobách, nazývam ťa Bohom,
jediné božstvo v Trojici,
jediná vláda na spoločnom tróne.
Spievam ti veľkú pieseň, ktorá sa na výsostiach
trojnásobne spieva.

I teraz:

Rodiš a zároveň si uchovávaš panenstvo,
ostávaš v oboch prípadoch prirodzenosťou Panna.
Narodený obnovuje zákony prirodzenosti,
počalo lono, ktoré ešte nerodilo.
Kde Boh chce, podriaďuje sa prirodzený poriadok,
lebo on koná tak, ako chce.

Katavasia = Irmos 4 Prorok počul...

PIESEŇ 5

Irmos

Od noci bdiem, Milujúci človeka,
osviet' ma, prosím,
usmerni aj mňa k svojim príkazom
a nauč ma, Spasiteľ, konať tvoju vôľu. 2x

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Ako v noci som neustále žil svoj život;
stala sa mi totiž tmou
a hustou hmlou – noc hriechu.
Ale urob zo mňa syna svetla, Spasiteľ.

Napodobnil som Rubena, ja úbohý,
strojil som úklady
ničomnosti a bezprávia, proti najvyššiemu Bohu.
Poškvrnil som svoje lôžko tak, ako on otcovo.

Vyznávam sa ti, Kriste Kráľu:
zhrešil som; zhrešil som,
ako kedysi bratia, čo predali Jozefa;
plod čistoty a rozvážnosti.

Súrodenci zviazali spravodlivú dušu;
nechali predat'
do otroctva ľúbezného, ako predobraz Pána.
Ty tiež si sa, duša, celá zapredala svojou zlobou.

Spravodlivého Jozefa, rozvážny um
napodobňuj, úbohá,
neskúsená duša, a nepoškrňuj sa
nerozumnými žiadosťami; nekonaj stále bezprávie.

Hoci Jozef kedysi prebýval v jame,
Vládca, Pane,
bolo to predobrazom tvojho pohrebu a vzkriesenia.
Či aj ja niekedy podobné dokážem tebe priniesť?

Počula si o Mojžišovom košíku, duša,
vodami, vlnami
rieky unášanom; ako v podpalubí takto kedysi
utekal pred krutým výkonom faraónovho rozsudku.

Počula si o babiciach, ktoré kedysi zabíjali
každého nedospelého muža,
teda skutky striedmosti, úbohá duša;
teraz ako veľký Mojžiš saj Múdrost'.

Ako veľký Mojžiš, egyptskú myseľ
len si zranila, úbohá duša
ale nezabila; povedz, ako sa chceš teraz usídlit'
do púšte žiadostí v pokání?

V púšti sa usídlil veľký Mojžiš;
choď teda a nasleduj
jeho život, duša, aby ti bolo dané
aj *duchovné* nazeranie na Božie zjavenie v kríku.

Mojžišovu palicu predstav si, duša,
ako udiera more
a tuhnú hlbiny pred obrazom božského Kríža.
S ním môžeš aj ty konať veľké veci.

Áron priniesol Bohu oheň,
bezúhonný a poctivý.
Ale Ofni a Fines, – ako aj ty, duša! – prinášali
od Boha vzdialený, život poškvrený.

Oťažel som, Pane, ako krutý faraón
svojím zmýšľaním;
ako Jannes a Jambres dušou a telom.
Zaplavilo mi rozum; ale ty mi pomôž.

Znečistil som sa od bahna, ja úbohý mysl'ou;
umy ma, Vládca,
kúpeľom mojich slz, prosím ťa.
Odev môjho tela učiň bielym ako sneh.

Ked' skúmam svoje skutky, Spasiteľ,
vidím seba samého,
ako prekonávam hriechmi každého človeka.
Lebo uvažujem s poznaním, nezhrešil som z nevedomosti.

Ušetri, Pane, ušetri svoje stvorenie.
Zhrešil som, prepáč mi,
lebo v prirodzenosti čistý len ty si jediný
a nik iný okrem teba nie je bez škvrny.

Ty si Boh a kvôli mne vzal si na seba môj obraz;
vykonali si zázraky,
uzdravil si malomocných, ochrnutého si vzpriamil,
zastavil si žene krvotok, Spasiteľ, po dotyku rúcha.

Napodobni ženu s krvotokom, úbohá duša,
přibehni a uchop
lem Kristovho odevu, nech ťa zbaví rán
a počuješ jeho slová: „Tvoja viera ťa zachránila!”

K zemi zhrbenú ženu napodobňuj, duša,
pod' a padni
k Ježišovým nohám, nech ťa narovná,
aby si kráčala priamo po Pánových cestách.

Hoci si, Vládca, hlbokou studňou,
daruj mi tečúcu vodu
zo svojich prečistých prameňov; nech ako Samaritánka
pijem a nie som smädný. Lebo z teba pramenia prúdy života.

Nech sa mi stanú ako Siloe moje slzy,
Vládca, Pane,
nech si aj ja umyjem zreničky srdca,
aby som duchovne videl teba, predvečné Svetlo.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Prekypujúca nesmiernou túžbou
chcela si sa pokloniť
stromu Života, a bolo ti to dané.
Urob aj mňa hodným získať slávu zhora.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Prekročila si vody Jordánu
a našla si odpočinutie
bez bolesti, keď si ušla od telesných pôžitkov.
Aj nás od nich oslobod' svojimi modlitbami, Prepodobná.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Ako výnimočného pastiera, múdry Andrej,
a ako vyvoleného,
s veľkou láskou a bázňou prosím, na tvoj príhovor,
nech dosiahnem spásu a večný život.

Sláva: Oslavujeme ťa, Trojica, jediného Boha:
svätý, svätý,
svätý si, Otče, Synu a Duchu,
jednoduché Bytie, Jeden, tebe sa ustavične klanáme.

I teraz: Matka a Panna, bez muža, neporušená, skrze teba
do mojej zemitosti
obliekol sa Boh, Tvorca vekov;
a zjednotil so sebou prirodzenosť človeka.

Katavasia = Irmos 5. Od noci bdiem

PIESEŇ 6

Irmos

Volal som z celého svojho srdca
k milosrdnému Bohu;
On ma začul z najhlbšieho podsvetia
a pozdvihol z rozkladu môj život. **2x**

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Slzy mojich očí, Spasiteľ,
a vzdychanie z hlbín
prinášam ti s čistým *úmyslom* a v srdci volám:
Bože, zhrešil som proti tebe, očisť ma.

Odklonila si sa, duša, od svojho Pána,
ako Dátan a Abíram.
Ale „Ušetri ma!“, volaj z najhlbšieho podsvetia
aby ťa priepasť zeme nezakryla.

Ako jalovica vzdorovitá, duša,
napodobnila si Efraima.
Ako srna z osídel zachráň si život,
daj svojej mysli krídla skutkami a nazeraním.

Nech nás ruka Mojžišova ubezpečí,
duša, že Boh môže
malomocný život oblieť a očistiť.
Nezúfaj nad sebou, hoci *tiež* si malomocná.

Vlny mojich hriechov, Spasiteľ,
ako v Červenom mori,
vracajú sa späť a náhle ma zakryli,
ako kedysi Egyptanov a ich veliteľov.

Nerozumné cieľe si, duša,
sledovala, ako kedysi Izrael.
Pred božskou mannou si totiždala nerozumne prednosť
pôžitkárskeho obžerstvu vášní.

Studne kanaánskeho zmýšľania
uprednostnila si, duša,
pred skalným prameňom, z ktorého Múdrost'
akoby čašou nalieva prúdy bohoslovnia.

Bravčové mäso, *plné* kotly
a egyptskú stravu,
pred *stravou* nebeskou uprednostnila si, duša moja,
ako kedysi nerozumný ľud na púšti.

Keď Mojžiš, tvoj služobník, udrel
obrazne skalú palicou,
naznačil predobraz tvojho životodarného boku.
Z neho všetci čerpáme nápoj života, Spasiteľ.

Skúmaj, duša, a pozeraj
ako Jozue Nunov,
hl'ad' ako vyzerá zem zaslúbená.
Usídlí sa v nej vernosťou Zákonom.

Vstaň a napadni,
ako Jozue Amaleka,
telesné vášne; a ako Gabaonitov
ľstivé pokušenia; vždy ich premáhaj.

Prejdi cez pomínutelnú prirodzenosť
času, ako kedysi Archa,
a zem prevezmi do vlastníctva
podľa zaslúbenia, duša; tak prikazuje Boh.

Ako si zachránil volajúceho Petra,
príď mi v ústrety a zachráň ma, Spasiteľ,
vystri svoju ruku, oslobod' ma od šelmy;
a vyved' ma z hlbiny hriechu.

Poznám ťa ako pokojný prístav,
Vládca, Vládca Kriste,
Z bezodných hlbín hriechu
a od beznádeje, ponáhľaj sa ma zachrániť.

To ja som tá kráľovská drachma, Spasiteľ,
ktorú si kedysi stratil.
Zažni však pochodeň, svojho Predchodcu, Slovo,
hľadaj a nájdi svoj obraz.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Aby si uhasila plameň vášní,
ronila si kvapky slz,
Mária, neustále v duši rozpaľovaná.
Tú milosť daruj aj mne, tvojmu služobníkovi.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Získala si nebeskú slobodu od vášní
dôkladným pozemským
životom, matka. Preto pros, na tvoj príhovor,
za oslobodenie od vášní tých, čo ťa ospevujú.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Ty si Krétsky pastier a predstaviteľ,
zástanca sveta.
S vedomím toho utiekam sa k tebe, Andrej, a volám ťa:
vytiahni ma, otče, z hlbiny hriechu.

Sláva:

Som Trojica, jednoduchá, nedeliteľná,
rozlíšená v osobách;
Som však aj Jedno, v prirodzenosti zjednotené –
tak hovorí Otec, i Syn i Božský Duch.

I teraz:

Tvoje lono zrodilo nám Boha,
ktorý prijal náš obraz.
Jeho, Tvorcovi všetkých pros, Bohorodička,
nech nás na tvoj príhovor ospravedlní.

Katavasia. Volal som z celého svojho srdca ...

Malá ekténia.

Kondak + Ikos

Kondak Hlas 6

Duša moja, duša moja, vstaň! Prečo spiš?
Blíži sa koniec a ty sa máš prečo znepokojovať.
Preber sa teda, nech ťa ušetrí Kristus Boh;
on je všade a všetko naplňa.

Ikos

Keď videl Kristovu liečebňu otvorenú,
ako z nej Adamovi pramení zdravie,
diabol trpel a bol zranený,
vo svojej biede narietal,
a svojim druhom volal:
Ako si poradím s Máriiným synom?
Zabíja ma ten Betlehemčan;
on je všade a všetko naplňa.

SYNAXÁR (Život Márie Egyptskej, pokiaľ sa nečítal na začiatku.)

BLAŽENSTVÁ

Hlas 6, s poklonami:

Pane, spomeň si na nás, keď prídeš do svojho kráľovstva.

Zločinca, ktorý ti, Kriste, volal na križi:
“Spomeň si na mňa,”
urobil si obyvateľom raja.
Jeho pokánia
učiň hodným aj mňa, nehodného.

Blažení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Počula si o Manuovi, duša moja,
ako sa mu kedysi zjavil Boh
a z neplodnej vtedy prijal
plod prisľúbenia.
Napodobňuj jeho zbožnosť.

Blažení plačúci, lebo oni budú potešení.

Vyrovнала si sa Samsonovej nedbanlivosti,
nechala si si ostrihať slávu tvojich skutkov;
pre lásku k pôžitkom, duša,
prenechala si nepriateľom,
rozvážny a blažený život.

Blažení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Kedysi osľou čelust'ou porazil cudzincov,
ale teraz sa ocitol
v zajatí vášnivého pôžitkárstva.
Ale utekaj, duša moja,
pred takým príkladom, konaním a slabosťou.

Blažení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Barak a Jefte, vojvodcovia,
sudcovia Izraela, požívali úctu,
a s nimi aj odvážna Debora.
Opri sa o ich šľachetnosť,
duša, a aj ty sa vzchop a upevni.

Blažení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Spoznala si, duša moja, odvahu Jahely,
ktorá sa postarala o záchranu,
keď kedysi prebodla Sísara
ostrým drevom – počuješ to! –
tým sa ti predobrazuje Kríž.

Blažení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Obetuj, duša, pochvalnú žertvu,
prines skutky ako dcéru,
čistejšiu než tá Jefteho.
Zabi ako obeť
svojmu Pánovi telesné vášne.

Blažení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Pomysli na Gedeonovo rúno, duša moja,
prijmi rosu z neba,
zohni sa ako pes a pi
vodu zo Zákona
prameniaku pod váhou napísaného.

Blažení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Odsúdenie kňaza Héliho,
dostalo sa *aj* tebe, duša moja;
z nedostatku rozumu si nadobudla vášne,
podobne ako on deti,
aby konali nepravosti.

Blažení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť.

V knihe Sudcov Levita rovným dielom
svoju ženu dvanástim
pokoleniam rozdelil, duša moja;
aby obžaloval zločin,
Benjamínovu vinu.

Radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.

S láskou k Múdrosti sa Anna modlila,
pohybovala perami na chválu,
ale jej hlas počuť nebolo.
A hoci bola neplodná,
porodila syna hodného *tej* modlitby.

Pane, spomeň si na nás, keď prídeš do svojho kráľovstva.

Medzi sudcov sa zaradilo dieťa Anny,
veľký Samuel, vychovávaný
v Ramataime, v Pánovom dome.
Jeho nasleduj, duša moja,
a skôr než iných, súď vlastné skutky.

Vládca, spomeň si na nás, keď prídeš do svojho kráľovstva.

Dávida, vyvoleného za kráľa,
kráľovsky pomazali, z rohu
božského myra. / Ty však, duša moja,
ak túžiš po kráľovstve
zhora, pomaz sa myrom slz.

Svätý, spomeň si na nás, keď prídeš do svojho kráľovstva.

Zmiluj sa nad svojím stvorením, Milosrdný,
zľutuj sa nad dielom svojich rúk.

Ušetri všetkých, ktorí zhrešili,
a aj mňa, ktorý som viac než ostatní
prehliadal tvoje prikázania.

Sláva:

Bezpočiatočný, Rodenie a Pochádzanie;
rodiacemu Otcovi sa klaniam;
zrodeného Syna oslavujem,
ospevujem vyžarujúceho spolu
s Otcom a Synom – Svätého Ducha.

I teraz:

Tvojmu nadprirodzenému pôrodu sa klaniam,
slávu tvojho dieťaťa medzi prirodzenosti
nedelíme, Božia rodička.
On je totiž jeden v osobe,
ale vyznávame ho v dvojici prirodzeností.

PIESEŇ 7

Irmos

Zhrešili sme, porušili sme zákon,
konali sme neprávosti pred tebou.
Ani sme nezachovali, ani sme nekonali
to, čo si nám prikázal.
Ale nezriekni sa nás navždy,
Bože otcov. **2x**

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Zhrešil som, previnil som sa,
odvrhol som tvoje prikázanie.
Lebo hriechmi som sa nechal zviest' a priložil som
d'alšie rany k svojim podliatinám.
Ale ty sám sa zmiluj nado mnou ako milosrdný,
Bože otcov.

Tajnosti svojho srdca
vyznal som pred tebou, mojím Sudcom.
Hľad' na moje poníženie, hľad' na moje trápenie,
všimni si teraz môj súdny spor.
Ty sám sa zmiluj nado mnou ako milosrdný,
Bože otcov.

Saul kedysi, keď stratil
oslíčatá svojho otca, duša,
nečakane našiel pomazanie za kráľa.
Ty však dávaj pozor, nepozabudni sa,
svoje dobytčie žiadosti neuprednostňuj
pred Kristovým kráľovstvom.

Dávid, praotec, kedysi
dvojnásobne zhrešil, duša moja,
ale zasiahol ho šíp smilstva, premohla ho
kopija trestu za vraždu.
A ty sama pre najťažšie skutky strádaš,
pre vedomé náklonnosti.

Dávid kedysi spojil
s nepravosťou nepravosť,
k vražde pridal smilstvo, no hneď na to
dvojité pokánenie prejavil.
A ty sama, duša, to najhoršie si vykonala
a nekajala si sa pred Bohom.

Dávid kedysi zostavil,

ako na ikone zobrazil,
pieseň, ktorou pomenoval svoje skutky,
a volal: Zmiluj sa nado mnou!
Zhrešil som totiž proti tebe samému, Bohu všetkých;
ty sám ma očisť.

Keď Archu prevádzali
na voze, vtedy istý Oza,
len sa jej dotkol, keď sa dobytča prevracalo,
a okúsil Boží hnev.
Od jeho trúfalosti utekaj, duša,
dôstojne si cti to, čo je Božie.

Počula si o Absolónovi,
ako sa postavil proti prirodzenosti?
Spoznala si jeho hanebné skutky, ktorými poškrvnil
lôžko otca Dávida.
A ty si nasledovala jeho vášnivé
a pôžitkárске hnutia.

Podriadila si svoju nezetročenú
dôstojnosť svojmu telu.
Našla si iného Achitofela, nepriateľa, duša,
a priľnula si k jeho radám.
Ale sám Kristus ich rozptýlil,
aby si sa napriek všetkému zachránila.

Zázračný Šalamún,
hoci plný daru múdrosti,
predsa aj to, čo je zlé pred Bohom,
kedysi vykonal a od neho odstúpil.
A ty si sa mu svojím zlorečeným životom,
duša, pripodobnila.

Vlečený pôžitkami
svojich vášní sa poškrvňoval.
Beda! – z ctiteľa múdrosti je ctiteľ smilnic,
odcudzený Bohu.
A ty si ho nasledovala mysl'ou, duša,
poškrvnenými pôžitkárskymi vášňami.

Nasledovala si Roboama,
ktorý neposlúchol otcovskú radu,
zároveň aj najhoršieho služobníka Jeroboama,
dávneho odpadlíka, duša;
Vyhni sa ich napodobňovaniu a volaj k Bohu:
Zhrešil som, zľutuj sa nado mnou!

Nasledovala si Achaba,
jeho vinu za krv, duša moja, beda mi!

Stala si sa príbytkom telesných škvŕn
a hanebnou nádobou vášní.
Ale zo svojej hĺbky povzdychni a vyznaj Bohu
svoje hriechy.

Eliáš kedysi spálil
dve Jezabeline päťdesiatky,
a predtým hanebných prorokov pobil
na svedectvo proti Achabovi.
Stráň sa nasledovania tých dvoch,
duša, a vzbop sa.

Zatvorilo sa ti nebo, duša,
a hlad Boží na teba doľahol,
keď si sa nepodriadila, ako kedysi Achab,
slovám Tesbana Eliáša.
Ty však napodobni Sarept'anku
a nakŕm prorokovu dušu.

Zhromaždila si Manasesove
viny svojím rozhodnutím,
keď si ako modly postavila vášne a rozmnožila si,
duša, ohavnosť.
Ty však vrúcne napodobni aj jeho pokánie
a získaj skrúšenosť.

Padám pred tebou a prinášam ti
miesto slz svoje slová:
Zhrešil som viac než smilnica, a konal som neprávosti
ako nik iný na zemi.
Ale zľutuj sa, Vládca, nad mojím stvorením
a privolaj ma späť.

Tvoj obraz som pochoval,
porušil som tvoje prikázanie.
Potemnela všetka krása a vášne
uhasili svetlo, Spasiteľ.
Ale zľutuj sa a daruj mi – ako spieva Dávid –
radostné jasanie.

Obráť sa, kajaj sa,
odhaľ, čo je skryté.
Povedz vševidiacemu Bohu: Ty poznáš
moje tajnosti, jediný Spasiteľ.
ale ty sám sa zmiluj nado mnou – ako spieva Dávid –
podľa svojho milosrdenstva.

Moje dni sa minuli
ako sen po prebudení.
Preto ako Ezechiáš slzím na svojom lôžku,

nech sa mi pridá k rokom života.
Lenže aký Izaiáš zastane pred tebou, duša,
ak len nie Boh všetkých?

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Volala si k prečistej
Božej matke; najprv si však odhodila
zúrivosť dorážajúcich vášní, a zahanbila si
útočiaceho nepriateľa.
Daruj teraz pomoc v trápení
aj mne, svojmu služobníkovi.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Zamilovala si si Krista, zatúžila si po ňom,
pre neho si sužovala telo, prepodobná;
Pros ho teraz za služobníkov, nech je milosrdný
k nám všetkým,
nech daruje pokojné podmienky
tým, ktorí si ho ctia.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Na kameni viery
upevni ma, otče, svojimi modlitbami.
Ohrad' ma Božou bázňou, a daruj mi
teraz pokánie, Andrej.
Prosím ťa, vyslobod' ma zo siete nepriateľov,
ktorí ma prenasledujú.

Sláva.

Trojica jednoduchá, nedeliteľná,
jednoduchá, jediná prirodzenosť.
Svetlá a Svetlo, Sväté Tri a jediná Svätosť –
tak ospevujeme Boha, Trojicu.
Ty však ospevuj a oslavuj Život a Životy,
duša, Boha všetkých.

I teraz.

Ospevujeme ťa, dobrorečíme ti,
klaniame sa ti, Božia rodička;
lebo si porodila z nedeliteľnej Trojice
jediného Krista, Boha.
Ty sama si nám na zemi, otvorila
nebesá.

Katavasia = Irmos 7 Zhřešili sme, porušili sme zákon...

T8 a

Trojpieseň - Triodion (bez poklôn)

Irmos (Oktoich, utorok, kánon Jánovi Predchodcovi)

Bezpočiatočného Kráľa Slávy,
pred ktorým sa chvejú nebeské mocnosti:
ospevujte, kňazi,
vyvyšujte, ľudia, po všetky veky.

Prípev: *Svätí apoštoli, proste Boha za nás.*

Ako uhličky nehmotného ohňa,
spáľte moje hmotné vášne;
a zažnite vo mne teraz
túžbu po Božskej láske, apoštoli.

Polnice Slova ľúbozvučné!
Uctíme si ich, vďaka nim padli hradby
nepriateľa nepevné;
oni vztýčili bašty božského poznania.

Domýšľavosť mojej vášnivej duše,
rozdrvte! Ved' ste chrámy a stĺpy
nepriateľa rozdrvili;
apoštoli Pánovi, posvätené chrámy.

Prípev: *Presvätá Bohorodička, zachráň nás.*

Pojala si Nepojateľného prirodzenosťou,
nosila si Nosiaceho všetko,
dojčila si, Čistá,
Sýtiaceho tvorstvo, Krista, Darcu života.

T8 b

Prípev: *Svätí apoštoli, proste Boha za nás.*

Staviteľským umením Ducha
vybudovali ste celú cirkev,
Kristovi apoštoli,
dobrorečte v nej Kristovi naveky.

Zatrúbili na poľnicu učenia,
apoštoli zvrhli nadol všetku
modlársku lešť;
vyvyšujú Krista po všetky veky.

Apoštoli, dobre ste sa usídlili;
dozorcovia sveta a nebies
obyvatelia,
vyslobod'te z bied tých, čo vás ustavične chvália.

Sláva:

Trojslnečná, všesvetlá Božia vláda,
jednomyseľná, jednoprestolná prirodzenosť;
Otče všemocný,
Synu a božský Duchu, ospevujem ťa naveky.

I teraz:

Ako čestný a najvyšší prestol
neprestajne ospevujme, ľudia,
Božiu Matku
jedinú po pôrode matku aj pannu.

Ďalej už s poklonami →

PIESEŇ 8

Irmos

Nebeské vojská Ho oslavujú
a chvejú sa pred ním cherubíni a serafíni;
všetko, čo dýcha, celé tvorstvo, ospevuj ho, dobroreč mu
a vyvyšuj ho po všetky veky. 2x

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Zhrešil som, Spasiteľ, zmiluj sa,
pozdvihni môj um k obráteniu.
Prijmi kajúceho, zľutuj sa nad volajúcim:
Zhrešil som pred tebou, zachráň ma! Previnil som sa, zmiluj sa nado mnou!

Vozataj Eliáš vystúpil
vozom čností až na nebesá,
vzniesol sa kedysi ponad pozemské veci.
Ty, duša moja, o jeho výstupe uvažuj.

Jordánsky prúd kedysi
Eliášovým plášťom Elizeus
oddelil na dve strany. / Ty však, duša moja,
nemáš účasť na tomto dare, pre nezdržanlivosť.

Keď Elizeus kedysi prijal
Eliášov plášť, získal tým dvojnásobný
dar od Boha. / Ty však, duša moja,
nemáš účasť na tomto dare, pre nezdržanlivosť.

Sunamitka kedysi spravodlivého
pohostila, ó duša, s dobrým úmyslom.
Ty si však nebytovala ani cudzinca ani pútnika.
Preto ťa zo Siene vyhodia von s plačom.

Giéziho poškvrené zmýšľanie
stále napodobňuješ, úbohá duša.
Jeho chamtivosť odlož aspoň v starobe,
unikaj pred gehenským ohňom, vzdial sa od svojej zloby.

Ty si Oziáša napodobnila, duša,
a jeho malomocenstvo dvojmo si získala.
Nepriстойne totiž zmýšľaš a neprávosti konáš.
Zanechaj to, čo máš, a ponáhľaj sa k pokániu.

O Ninivčanoch počula si, duša,
ako sa kajali pred Bohom vo vrecovine a popole.
Nenasledovala si ich, ale ukázala si sa horšia
ako všetci, ktorí pred Zákonom aj po Zákone zhrešili.

Počula si, duša, ako Jeremiáš
v blatovej jame s nárekom volal
na Sionské mesto a hľadal slzy;
nasleduj jeho trúchlivý život a zachrániš sa.

Jonáš do Taršíša ušiel,
keď predvídal obrátenie Ninivčanov.
Spoznal totiž ako prorok Božiu dobrotivosť,
a preto horlil, aby proroctvo nezlyhalo.

Počula si o Danielovi v jame,
ako zavrel tlamy zverov, duša.
Spoznala si, ako mládenci s Azariášom
vierou uhasili horiaci plameň pece.

Zo Starého zákona všetko
predložil som ti, duša, ako príklad:
napodobni spravodlivých bohumilé skutky
a naopak, utekaj od hriechov tých skazených.

Spravodlivý sudca, Spasiteľ, zmiluj sa,
zbav ma ohňa a hrozieb,
ktoré mám na súde právom podstúpiť.
Prepáč mi, na poslednú chvíľu, pre čnosti a pokánie.

Ako zločinec volám k tebe: Spomeň si na mňa.
Ako Peter trpkou plačem: Prepáč mi, Spasiteľ.
Volám ako mýtnik, roním slzy ako smilnica.
Prijmí môj nárek, ako kedysi od Kanaánčanky.

Uzdrav, Spasiteľ, hnilobu
mojej úbohej duše, ty jediný lekár.
Prilož mi náplasť, olej a víno –
skutky pokánia, skrúšenosť a slzy.

Kanaánčanku aj ja napodobňujem,
zmiluj sa, volám, Synu Dávidov.
Dotýkam sa lemu rúcha ako žena s krvotokom,
plačem ako Marta a Mária nad Lazárom.

Sklenicu slz, Spasiteľ,
ako myro lejem ti na hlavu,
volám ťa ako smilnica, hľadám zmilovanie.
Prinášam ti modlitbu a prosím, nech sa mi dostane odpustenie.
Hoci nik nezahrešil proti tebe tak, ako ja,

predsa len prijmi aj mňa, dobrotivý Spasiteľ;
V bázni sa kajám a s láskou volám:
Proti tebe samému som zhrešil, zmiluj sa nado mnou, Milosrdný.

Ušetri, Spasiteľ, svoje stvorenie,
a hľadaj ako pastier to, čo sa stratilo.
Zblúdenú ovečku vytrhni vlkovi,
postaraj sa o mňa v stáde svojich oviec.

Keď zasadneš, Sudca, ako dobrotivý,
a zjavíš svoju hrozivú slávu, Spasiteľ,
ó, aká hrôza nastane! – keď sa rozpáli pec
a všetci sa budú báť tvojho prísneho súdu.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Matka nezapadajúceho Svetla
osvietila ťa a z temnoty vášní oslobodila.
Vošla si tak do milosti Ducha,
preto daj svetlo, Mária, tým, čo ťa verne zvelebujú.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Nový, v skutku Boží zázrak
uzrel Zosima v tebe, Matka, a žasol.
Videl totiž anjela v tele, a hrôzou
celkom preniknutý ospevoval Krista naveky.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Ty máš odvahu pred Pánom,
Andrej Krétsky, čestná ozdoba, prosím,
modli sa za uvoľnenie pút neprávosti;
teraz na tvoj príhovor, Učiteľ, Sláva prepodobných.

Prípev: *Zvelebujeme Otca i Syna i Svätého Ducha, Pána.*

Bezpočiatočný Otče, spolubezpočiatočný Synu,
dobrotivý Utešiteľu, priamy Duchu.
Pôvodca Božieho Slova, Slovo bezpočiatočného Otca,
živý a tvoriaci Duch; Trojica a Jedno, zmiluj sa nado mnou.

I teraz:

Ako z purpurovej farby, Prečistá,
utkal sa duchovný plášť –
telo Emanuela, vo vnútri tvojho lona.
Preto ťa ako Bohorodičku pravdivo uctievame.

Prípev: *Chválime, dobrorečíme a klaniame sa Pánovi, ospevujeme a vyvyšujeme ho po všetky veky.*

Katavasia: Nebeské vojská ...

T9 a

Trojpieseň - Triodion (bez poklôn)

Irmos (nedeľný kánon Bohorodičke)

Nadovšetko ako Bohorodičku ťa vyznávame;
ty si nás zachránila, Panna čistá;
s beztelesnými zbormi ťa vebíme.

Prípev: *Svätí apoštoli, proste Boha za nás.*

Stali ste sa prameňmi spásonosnej vody;
zvlažte, apoštoli, moju dušu,
roztavenú hriešnym smädcom.

Plavím sa v hĺbinách záhuby,
už som celkom zatopený –
svojou pravickou ma ako Petra, Pane, zachráň.

Ste ako soľ chutného učenia;
hnilobu mojej mysle vysušte
a tmu nevedomosti odožeňte.

Prípev: *Presvätá Bohorodička, zachráň nás.*

Radosť si porodila, daruj mi plač,
ktorým božskú útechu, Vládkyňa,
v nadchádzajúcom dni dokážem nájsť.

T9 b

Iný irmos – (Stolp 95 v L1709)

*Teba, prostrednicu medzi nebom a zemou,
všetky pokolenia velebí.
Telom sa totiž v tebe, Panna,
usídlila plnosť Božstva.*

Prípev: Svätí apoštoli, proste Boha za nás.

Preslávený zbor apoštolov,
velebíme ťa piesňami;
odháňate poblúdenie a stali ste sa
žiarivými svetlami sveta.

Svojou sieťou dobrej zvesti
ulovili ste duchovné ryby,
prinášajte ich vždy Kristovi
ako odmenu, blažení apoštoli.

Vo vašich modlitbách k Bohu
pamätajte na nás, apoštoli;
s láskou vás ospevujeme a prosíme,
zbavte nás každého pokušenia.

Sláva:

Teba, trojhypostázne Jedno,
Otče, Synu s Duchom,
jediného, jednopodstatného Boha, ospevujeme;
Trojica jednomocná a bezpočiatočná.

I teraz:

Teba, Rodičku a Pannu,
vo všetkých pokoleniach velebíme,
lebo ty si nás oslobodila spod kliatby,
Radosť si nám totiž porodila – Pána.

Ďalej už s poklonami →

PIESEŇ 9

Irmos

Po panenskom počatí neopísateľný pôrod,
z Matky bez muža neporušiteľný plod,
Božie narodenie, obnovuje prirodzenosť.
Preto ťa vo všetkých pokoleniach
ako Matku, Božiu nevestu,
pravoverne vebíme. 2x

Prípev: *Zmiluj sa nado mnou, Bože, zmiluj sa nado mnou.*

Mysel' je zranená, telo zoslablo,
ochorel duch, slovo stratilo moc,
život sa umŕtivil, koniec je pred dverami.
Úbohá moja duša,
čo urobíš, keď príde
Sudca skúmať tvoje veci?

Priblížil som ti Mojžišov Pôvod sveta, duša,
a všetko, čo vložil do Zákona –
Písmo, ktoré ti hovorí o spravodlivých a nespravodlivých.
Z nich, duša, si tých druhých
nasledovala, a nie prvých,
a pred Bohom si zhrešila.

Zákon je bez sily, ďaleko je Dobrá zvesť,
celé Písmo nechávaš nepovšimnuté;
ochabli Proroci a každé spravodlivé slovo.
Tvoje rany, duša,
sa rozmnožili, keď nebolo
lekára, ktorý by ťa liečil.

Z nového Písma ponúknem ti príklady
ktoré ťa uvedú, duša, do skrúšenosti;
len nasleduj spravodlivých, a odvráť sa od hriešnych.
Získaj Kristovo zmilovanie
modlitbami a pôstom,
čistotou a bezúhonnosťou.

Kristus sa stal človekom a k pokániu pozval
zločincov so smilnicami; kajaj sa, duša!
Už sa otvorili dvere kráľovstva,
a pred tebou sa ho zmocňujú
farizeji, mýtnici
a cudzoložníci – ktorí sa kajajú.

Kristus sa stal človekom, pripodobnil sa mi telom,
a všetko, čo patrí k prirodzenosti,
podľa svojej vôle naplnil – okrem hriechu.
Prednaučil ti, duša,
vzor a obraz
svojho zostúpenia.

Kristus spasil mágov, zvolal pastierov,
množstvo mládencov sa stalo mučeníkmi;
oslávil starcov i staré vdovy.
A ty si nenasledovala, duša,
ani ich skutky ani život.
Ale beda ti, keď budeš súdená.

Pán sa postil štyridsať dní
na púšti a potom vyhladol,
prejavil sa ako človek. – Nie že zlenivieš, duša!
Keď bude do teba dorážať nepriateľ,
od modlitby a pôstu –
– tvojich nôh, nech sa odrazí.

Kristus bol pokúšaný, diabol pokúšal,
ponúkal kamene, aby sa stali chlebmi;
vyviedol ho na vrch, aby videl všetky kráľovstvá
sveta v jednom okamihu.
Boj sa, duša, jeho vábenia!
Bud' triezva a v každej hodine sa modli k Bohu.

Hrdlička milujúca púšť, Hlas volajúceho zvestoval;
Kristov svietnik, pokánie ohlasoval;
Herodes *však* konal nepravosť aj s Herodiadou.
Hľaď, duša moja, aby si neuviazla
v sieti nepravosti,
ale zvitaj sa s pokáním.

V púšti sa usídlil predchodca Milosti,
a celá Judea a Samária,
keď o tom počuli, bežali, vyznávali sa
zo svojich hriechov,
a horlivo sa dávali krstiť.
A ty si ich nenasledovala, duša!

Úctyhodné manželstvo a nepoškvrnené lôžko!
Obidve kedysi Kristus požehnal,
keď v tele jedol a v Káne na svadbe
z vody urobil víno,
čím ukázal prvý zázrak;
aby si sa ty, duša, zmenila.

Kristus ochrnutého uzdravil a on s lôžkom odišiel,
zoslúleho mládenca prebudil,
i dieťa vdovy, aj *sluhu* stotníka,
Ukázal sa Samaritánke
a službu v Duchu, duša,
dal ti tak za vzor.

Pán uzdravil ženu s krvotokom, keď sa dotkla lemu rúcha,
očistil malomocných; slepých a chromých
osvietil a vzpriamil; / hluchých a nemých,
i nadol zhrbených,
slovom vyliečil.
Aby si sa ty, úbohá duša, zachránila.

Uzdravoval choroby, chudobným hlásal dobrú zvesť;
Kristus Slovo liečil skrivených,
jedol s mýtnikmi, rozprával sa s hriešnikmi.
Jairovej dcére
zoslúlu dušu
vrátil dotykom ruky.

Mýtnik sa zachránil, smilnica našla miernosť,
ale farizej chválil sa a bol odsúdený.
Prvý totiž volal: "očisť ma", tá druhá: "zmiluj sa nado mnou",
tento sa však vyvyšoval:
"Bože, ďakujem ti"
a ďalšie nerozumné slová.

Zachej bol mýtnik, a predsa sa zachránil,
ale farizej Šimon sa pohoršil;
smilnica dostala slobodu odpustenia –
od toho, ktorý má moc
odpúšťať hriechy.
Ponáhľaj sa, duša, nasleduj ju.

Nenapodobnila si smilnicu, úbohá duša moja;
ona vzala nádobu s myrom
v slzách natierala Spasiteľove nohy,
a vlasmi utrela toho,
ktorý jej dávnych hriechov
rukopis roztrhal.

Boli mestá, ktorým priniesol Kristus blahozvesť,
a zistila si, duša moja, že *predsa* boli zavrhnuté.
Boj sa tohto príkladu, nech nie si ako tí,
ktorých k Sodomčanom
Vládca prirovnal,
a až do podsvetia odsúdil.

Nezaostaň, duša moja, kvôli beznádeji!
O Kanaánčanke, o jej viere si počula –
skrze ňu bola jej dcéra uzdravená Božím slovom.
"Synu Dávidov, zachráň aj mňa!"
– volaj takto z hlbín
srdca, tak ako ona, Kristovi.

Buď milosrdný a zachráň ma, Synu Dávidov, zmiluj sa;
ty si posadnutých slovom uzdravil,
láskavým hlasom ako zločincovi mi povedz:
Amen, hovorím ti, budeš
so mnou v raji,
keď prídem do svojej slávy.

Zločinec ťa ohováral, zločinec ti dobrorečil,
obidvaja spolu s tebou viseli na kríži.
Ale Dobrotivý, tak ako vernému zločincovi,
ktorý ťa spoznal ako Boha,
aj mne otvor brány
tvojho slávneho kráľovstva.

Tvorstvo sa triaslo, keď videlo, ako ťa križujú,
vrchy a kamene od strachu sa rozpadali;
Aj zem sa spolu chvela, a podsvetie sa obnažilo.
Potemnelo svetlo
počas dňa, keď hľadelo na teba,
Ježišu, pribitého na kríž.

Plody hodné pokánia u mňa nehľadaj,
lebo sa moja sila vo mne vyčerpala;
daruj mi srdce neustále skrúšené,
a duchovnú chudobu,
aby som ti ich priniesol
ako príjemnú obeť, jediný Spasiteľ.

Sudca môj a Znalec môj; keď znovu prídeš
s anjelmi súdiť celý svet,
svojím láskavým okom zhliadni na mňa, ušetri ma
a zľutuj sa, Ježišu, nado mnou,
lebo som zhrešil viac
ako celý ľudský rod.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Svojím neobyčajným životom udivila si všetky
anjelské stavy a ľudské zbory;
žila si nehmotne a prekonala si prirodzenosť.
Vďaka tomu si vstúpila
do Jordánu, Mária,
a akoby nehmotný, tak si ho prebrodila.

Prípev: *Prepodobná matka Mária, pros Boha za nás.*

Nakloň Stvoriteľa k milosrdenstvu voči tým, čo ťa chvália,
prepodobná matka, nech sme zbavení zloby
a trápení, ktoré dorážajú zo všetkých strán.
Aby sme oslobodení od nástrah
ustavične vebili
Pána, ktorý ťa oslávil.

Prípev: *Prepodobný otec Andrej, pros Boha za nás.*

Ctihodný Andrej, trojblažený otče,
pastier Kréty, neprestávaj sa modliť
za tých, čo ťa ospevujú; aby sme boli oslobodení všetci,
ktorí si verne ctíme tvoju pamiatku,
od hnevu, trápenia, porušenia
a od nadmiery hriechov.

Sláva: * Jednopoďtatná Trojica, Jeden v troch hypostázach,
ospevujeme ťa: / oslavujeme Otca,
velebíme Syna a klaniame sa Duchu,
jedinej prirodzenosti, pravému Bohu,
Životu a živému
nekonečnému kráľovstvu.

I teraz: Ochraňuj svoje mesto, Prečistá Božia rodička,
lebo ak s tebou verne vládne,
v tebe sa aj upevní, a skrze teba bude víťaziť.
Zaženie každý útok,
zajme vojsko
a ukončí sa poroba.

Katavasia: Po panenskom počatí...

→ Dôstojné je velebiť teba, Bohorodička...

Ak je obdobie pred sviatkom alebo obdobie po sviatku, Dôstojné je: sa nespieva, no hneď nasleduje ekténia.

Po deviatej piesni malá ekténia:

Ak je svätá a veľká Štyridsiatnica, prednášame svitileny trikrát, podľa príslušného hlasu.

žalmy 148 až 150, malé slavoslovie, 3 poklony, ekténia.

*** v gréckom texte je iný tropár:**

Oslavujeme Otca, vyvyšujeme Syna,
Božskému Duchu verne sa klaniame.
Nedeliteľná Trojica Jeden podľa prirodzenosti,
Svetlo a Svetlá, Život
a Životy životodarné
osvetľujúce končiny zeme.

SLOHY na stichovných

(hlas 8, samohlásen)

Na cesty lúpežníkov vpadla si, duša moja,
kruto ťa zraňujú tvoje vlastné hriechy,
keď si sa vzdala nerozumným nepriateľom.
Ale máš ešte čas, preto v skrúsenosti volaj:
Nádej beznádejných, život zúfajúcich,
Spasiteľ, pomôž mi vstať a zachráň ma. 2×

Stich: *Ráno sme sa nasýtili твоjim milosrdenstvom, jasali sme a tešili sme sa po všetky naše dni.
Tešili sme sa za dni, keď si nás ponižoval, za roky, keď sme videli zlo.
Pozri na svojich sluhov a na svoje diela a ved' ich synov.*

Stich: *Nech je žiara Pána, nášho Boha, nad nami, diela našich rúk riad' nad nami, dielo našich rúk riad'.*

Pancier viery správne ste si obliekli,
znakom kríža ste sa ozbrojili,
ako pripravení vojaci ste sa prejavili,
mučiteľom ste statočne vzdorovali
a úklady diabla ste rozdrvili.
Stali ste sa víťazmi a zaslúžili ste si vence.
Proste Krista za nás, aby zachránil naše duše.

Sláva, i teraz:

Prijmi volanie svojich služobníkov,
prečistá Bohorodička, Panna,
a bez prestania sa modli
za odpustenie našich hriechov,
a za dar pokoja pre nás.

Dobré je vyznávať sa Pánovi... 2-krát. **Trojsväté až Otče náš.**

TROPÁR

(len v ukrajinskom zborníku)

Keď stojíme v chráme tvojej slávy,
akoby sme stáli v nebi.
Bohorodička, nebeská brána,
otvor nám bránu svojej milosti.

Pane, zmiluj sa. 40-krát, Vládca, požeňaj. **Kňaz:** Požeňaný: a Nebeský kráľu:, Pane a Vládca môjho života:
Prepustenie alebo pokračujeme hodinkami.

© 2021-22, Bratislava

Posledná revízia: 2023-03-15

URL: www.grkat.net/texty/velkykanon.pdf